

KEMENESALJA

Megjelent minden vasárnap reggel.

Előfizetés: 1. negyedévre 2 pengő, félévre 4 pengő, évi 8 pengő.

Hirdetés díja előre fizetendő.

Felelős szerkesztő és kiadó:

DINKGREVE NÁNDOR.

Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Csomadomlón ide intézendők a szerkesztési részre küldött anyagok hirdetések és más kiadványok pénzületekkel.

Gyalázatos hamis vád.

Írta: dr. Szontagh Tamás, a Tisz. orsz. elnöke.

Mély felháborodással fogadta a hirt a magyar közvélemény, hogy az angol munkáspárti kormány bemutatkozásakor Ayles munkáspárti képviselő interpellációt terjesztett elő, melyben Magyarországot titolt fegyverkezéssel és bosszúálló hadjáratra való litko-készülődéssel vádolta m.g. Ez az ép oly arcátlan, mint alapítatlan vád egy angol pacifista egyesület „No more wars” (Ne legyen több háború) című lapjában a napokban a hazugságok és tervszerűen beállított ferdtételek legiói által körülhatároltontan nyomtatásban is napvilágot látott: E főmedvény megjelölése csodálatos véletlen folytán (?) összereselt Rennie Schmitznek, egy másik angol munkáspárti képviselőnek, — aki történetesen ennek a pacifista alakulatnak egyik vezetője — a budapesti vendégszerzésével. Ez a derék angol képviselő, akinek a Népszava szerint Magyarország lelkes barátja — mint a magyarországi szociáldemokratapárti vendége, Budapesten tartott előadásában a magyar belpolitikai állapotok megítélésében teljesen az Ayles-féle jóhót vádak alapjára helyezkedett és úgy megleckézettette Csonkamagyarország szegény intéző köreit és reakciós intézményeit, hogy ilyen magas hangnemből bizonyára egy angol gyarmat területén nem mert volna szólókoztani.

Ayles elvtárs rágalmi irata teleplezte Magyarországot, hogy a megengedett 35.000 helyett 70.000 főnyi katonaságot tart fegyverben és az általános nyelvéletelenség alapján korosztályi nyilvántartásokat vezet és katonákat soroz. Különösen a leveinte intézményre hívja fel a figyelmet, melyről azt állítja, hogy kimondott katonai alakulat. Füllentései oly ravaszul vannak csoportosítva, hogy egy jámbor, érzelgős angol miss borzalommal fogja megállapítani a végén, hogy azoknál az „elvetemült, vérszomjas magyaroknál” még a cserkészek és titóztok is tömegmészárlásra készü ödnék.

Ezekre a bosszantóan naiv rágalmakra illetékes helyen, amint azt már több ízben meg kellett hasonló esetekben lenniök, ezuttal is megadják a valóságnak megfelelő, higgadt választ. Elvégre ma az a tény, hogy ez a kirabolt, halálra csonkított ország, fájdalom, még a megengedett 35.000 főnyi katonáját sem tudja fegyverben tartani, mert nincs fedezete ekkora létszámú zsoldos hadserég horribilis költségeinek a hordozására.

A magyar ifjúságnak sportszerű nevelése, erkölcsi fegyverkezés ellen pedig, amint az a cserkész és leveinte alakulatokban törtünk, még a trianoni hóhér paragrafusok alapján sem emelhet vádat senki joggal ellentünk.

Józan észre nem is tudjuk elképzelni, hogy ez a két jámbor angol képviselő közvetlen tapasztalat és valamelyes elfogulatlan személyes utánjárás alapján ilyen hajmeresztő valótlanosságok publikálására vállalkozott volna. Ellenben a két kirohanás egyöntetűsége, az egyik sz-repiónek, a mi szociáldemokratáinknál történt vendégeskedése, valamint a magyar munkászervezetnek a leveinte intézménnyel szemben táplált,

jól ismert gyűlöletese teljes jogosultsággal vezet arra a feltevésre, hogy ezek a gyalázatos angol vádak készen kapott információk alapján készültek és az információk forrását kizárólag a Contincubában kell keresnünk.

Ez a megállapítás természetesen, nem lehet melegség az angol munkáspárti képviselőnek minden tárgyilagosságot és emberi tisztességet arculverő eljárására. Tisztán az emberek tudatlanságára számít, piwász vakmerőség vádolhatja meg csak Magyarországot báboros készülődéssel akkor, amikor rabló szomszédai másfélmilliós hadseréget tartanak állandóan fegyverben, azzal a nyíltan kimondott szándékkal, hogy Magyarországának a megmaradt csonka részét is az

szállják és birtokukba vegyék.

Volt-e, van-e csak egyetlen titó szava is a béke brit agyalainak a humbug cseh köztársaságnak lázas fegyverkezése ellen? Kifogásolták-e valaha is bármely fórum előtt, hogy a legvadabb katonai diktatura alatt üvöltő Szerbiában és az erkölcsi züllöttség pocsolójában fulladozó Oláhországban tíz év óta folyik az embervadászat a magyar faj teljes kiirtására?

Ha eljön az idő egyszer arra, hogy a változott viszonyok a megértés emberibb magaslátára sodorják majd fel ezeket az „angol barátokat”, ép oly megvetéssel és emberi undorral kell, hogy mai informátoraikra tekintsenek, mint ahogy lelkünk egész utálatával itéljük el mi ma őket ez utjabb, förtelmes denunciólásukért. Erre a szociáldemokrata, aljas mesterkedésére nincs is több szavunk, itt már csak cselekedni kell, de késedelem nélkül.

Ayles és Rennie Schmitz angol munkáspárti képviselőknök, valamint a világbékéért phegő társaságoknak azonban meg kell mondanunk, hogy Csonkamagyarország 22.000 főnyi liliputi

hadserégével cserkészek, leveinték és titóztok nélkül is, az állig felfegyverzett világhadseréggel szemben is örök veszedelme marad a békének, mert egy megdönthetetlen erőssége védelmezi: az igazság! Amíg ez az igazság nem győz, míg hazug ítéletek, tolvaj erőszakosságok, ezer év jogát, kulturumunkját megcsufoló gazságok el nem nyerik büntetésüket, addig a békét, a világ békéjét, a művelt emberiség békéjét sem gyalázatos, hamis vádakkal, sem rőtömbölő, gyilkoló acélszörnyekkel, sem tengernyi hadsergek ártatlan vértiontásával megvédeni nem lehet!

Lássuk angol munkáspárti képviselő uraim! Békebarátok! Hadd

az a béke! Mi is arra várunk!

Kir. udvari és kamarai fényképész
KOSSAK o. d.
KOMAROMI
Budapest, IV. Kossuth Lajos-u. 12.
Előkészítő műterem. Modern művészi és újszerű színesfelvétel, miniatűrök és művészi levelezőlapok. Regi fényképek életbe nyitása. Jutányos árak!

A közönség köréből.

(E rovatban közérdeklő cikkekkel helyet adunk, azonban a felelősség a beküldött terület. Szerk.)

Tudomásomra jutott, hogy a képviselőtestület ma h-ti szombati délután az előjáróság olyan indítványai jött a képviselőtestület elé, hogy az újonnan épülő thörsegi zserház építésének tanulmányozása végett a közeg pénzét, az adóköz teremt, költségen ki képviselőtestület egy tanulmányozó bizottságot N-metországba, mondjuk Berlinbe, a németek fővárosába.

Még gondolatokat is merész-ez, hogy ma, mikor az adókból ma holnap nem lehet kiszorítani az adót, mikor a nép fájához veri a varast mielőtt kiadja, mikor a nyomor, a munkanélküliség nő, mielőtt napról-napra szegény-bbék, koldusabbak lesznek a tulajdoni egyenlén, mikor a szülők nem tudják beszerezni az iskolába beiratkozó gyermekek tanzsereit, mikor a lakosság közt az általános nyomorral, akkor a közég előjáróságának volna szíve s ami több, volna pénze arra, hogy Németországba küldjön ki egy bizottságot és viselne annak a néhány ezer pengőes kiadásait.

Az előjáróságának a mai koldus, gazdaságilag tökéletesen szegény világban ugyan csak a fogához kellene verni a garast, mielőtt bármilyen, még hasznos célra is kiadja és nem volna szabad még gondolatban sem foglalkozni hasonló haszontalan kötekező kérdésekkel. Jó, hogy a képviselőtestületnek vannak tagjai, akik az ilyen fényfűző, pénzfelesztő szándéknak ellentálnak és nem engedik haszontalan celokra a közég pénzét elkölteni.

De hát tulajdonképpen milyen feeskendőházat akarunk mi szegény celiétek csinálni, hogy azért Berlinbe kéne utazni? Mitől venni mondjuk a Berlini feeskendőházról és annak berendezéséről?

Ne legyünk mi olyan nagyra, hisz olyan kis pont vagyunk a nagyvilág forgatagában, hogy nevelésben a mi hencsereink. Merazután

PÁLPUSZTASAJT VILAGMARKA

